

Mimi Jakobsen (CD):

Jeg vil gerne indlede med at ønske statsministeren til lykke med hans nye regering.

Sammenligner man dannelsen af denne regering med dannelsen af firkløverregeringen i 1982, må man i hvert fald sige, at denne nye regering har ét iøjnefaldende fortrin i forhold til firkløverregeringen, nemlig at den ikke kan siges at være belastet af store forventninger fra nogen side.

Det er ofte sagt, at en befolkning har den ledelse, den fortjener. Jeg vil gerne fra Folketingets talerstol tage danskerne i forsvar. Danskerne har ikke taget stilling til en KVR-regering, de har navnlig ikke stemt sig frem til en KVR-regering, og det virker ikke, som om de i udpræget grad ønsker en KVR-regering.

Statsministerens redegørelse er præget af nogle generelle målsætninger, og dem kan Centrum-Demokraterne stort set erklære sig enige i – det kan vel heller ikke forbavse nogen.

Problemerne opstår først, når man på visse områder forsøger at konkretisere løsningerne. Regeringen vil afskaffe underskuddet på betalingsbalancen. Det synes Centrum-Demokraterne er en god idé – man kan regne med Centrum-Demokraterne i den sag – men naturligvis er vi umådelig nysgerrige efter at høre, hvilke nye ideer den nye regering med de myndige og de fyndige og de kyndige ministre har bidraget med.

Det andet spørgsmål er naturligvis, hvornår regeringen forventer at dette under skal ske. Det spørger jeg om af en ganske bestemt grund, nemlig fordi statsministeren i sin tiltrædelsesredegørelse længere nede siger, at regeringen ikke kan love øjeblikkelige skattelettelse – også det har vi i Centrum-Demokraterne stor forståelse for – men at det kan komme engang, når man har fået afskaffet betalingsbalanceunderskuddet. Det lyder meget fornuftigt, men det ville nu være rart at høre, når man ikke kan love disse øjeblikkelige skattenedsættelse – og det forstår vi godt – at man sagde noget om, hvornår det så i givet fald kan ske.

Erhvervspolitikken – dér kan man regne med CD. Vi har haft mange grundige, forstandige og nyttige drøftelser i den centrum-demokratiske folketingsgruppe om, hvorvidt vi skulle gå ind for en »aktiv og fremadrettet erhvervspolitik« eller – som et lille mindretal synes at mene – måske en »passiv og bagudrettet erhvervspoli-

tik«. Jeg kan berolige alle med, at det store flertal har stemt igennem, at også vi støtter en »aktiv og fremadrettet erhvervspolitik«.

Det betyder selvfølgelig, at man kan regne med CD, både når der er tale om nedsættelse af formueskatten, og når der er tale om forbedringer af afskrivningerne. Vi er lidt nedtrykte over, at de eneste bemærkninger om den i øvrigt meget vigtige forberedelse til det indre marked er en kampagne. Vi støtter den – det bliver den hverken værre eller bedre af – men vi forventer naturligvis, at regeringen til oktober udtaler sig om, hvordan man i øvrigt vil forberede overgangen til det indre marked i EF, og jeg tænker selvfølgelig her især på hele problemet med hensyn til den store afgiftsharmonisering.

Et andet vigtigt erhvervspolitisk emne er, hvordan vi skal opbygge de nye arbejdsmarkedspensioner, som jeg går ud fra at vi stort set alle ønsker. Har regeringen taget stilling til, hvorvidt man ønsker individuelle ordninger eller fondsdannelser, obligatoriske ordninger, eller hvorledes man i øvrigt ser på den sag? Det er afgørende for, hvordan dansk erhvervslivs arbejdsvilkår bliver fremover.

Det økonomiske område vil jeg også tillade mig at behandle i en generel og en konkret del. For det første generelt om statsudgifterne: Centrum-Demokraterne står naturligvis fast ved, at den fastlagte kurs skal holdes, og det gælder både kronekursen og alle mulige andre kurser; men det gælder især den kurs, der går ud på, at vi skal have balance i statsbudgettet. Vi lægger os ikke fast på et magisk tal, for også på det område må vi sige, at når den nye regering foreslår nedskæringer, besparelser, justeringer, og hvad man nu kalder det – det skal ikke skille os ad – på ca. 9–10 mia. kr., så er det jo tal, vi har hørt før. Vi har tidligere – det tror jeg godt jeg kan røbe – udtrykt en vis skepsis over for, om det nu kunne lade sig gøre. Den skepsis er vi ikke blevet helt af med, og vi vil gerne se de konkrete forslag. Vi føler os ikke bundet her på en milliard i mindre underskud eller større overskud, men naturligvis skal der ikke herske tvivl om, at Centrum-Demokraterne ikke går ud og klatter milliarder væk.

Også forholdet til kommunerne er vi meget interesserede i. Generelt mener vi, at kommunerne ikke bare skal bruge løs – og det tror jeg heller ikke der er ret mange andre der mener de skal – men man taler om – og jeg synes også, jeg